

ಸಿಲ್ವರ್ ಲೈನಿಂಗ್

ಆಶಾ ಜಗದೀಶ್

ಕಲೆ: ವೆಂಕಟಮಣಿ ಭಟ್

‘ಸುಡುಗಾಡ್ ಮಳಿ, ಇದ್ರ ಮಖ ಸುಡಾ...
ಏನಾರಾ ಕಾಡ್ವೈತೇ ಮಾರತಿ... ಒಂದ್ ಬಟ್ಟ
ಒಣ್ಣಾಂಗಿಲ್ಲ... ಬರಿ ಒಣ್ಣಾಂಗಿಲ್ಲ... ಅಂಡ್ ಎತ್ಯಂಡ್
ಬಂದಾ ಬಿದ್ದಿ... ಥುತ್...’

ಪ್ರತಿಮಾ ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜಿ ಬೋರಾಗಿ
ನಕ್ಕಳು. ‘ನೀ ಏನಾರಾ ಅದ್ರ ಅಂಡ್ ತೋಬೀಕೇನು...
ನಡಿಯಾ ಮಾರಾತಿ... ಬತ್ತ ಮನಿ ಒಳಗ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟ
ಬಟ್ಟ ಆಹ್ವಾಕು... ಮಳಿಗಾಲ ಮುಗಿಯೋವರೆಗೂ
ಇದೆ ಕತಿ ಐತಿ, ಹೌದಿಲ್ಲೇನು...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ರಾಜಿ ಒಲೆ
ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಲು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ
ಓಡಿದಳು.

ಪ್ರತಿಮಾ ನೆಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದ
ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗವೊಂದನ್ನು ಮೆತ್ತಿ ಮೇಲಿಂದ ಆರಿಸಿ
ತಂದು ಕಟ್ಟತೊಡಗಿದಳು. ಯಾಕೋ ಗಂಟು ಸರಿಯಾಗಿ
ಬೀಳದ ಕಾಡಿಸತೊಡಗಿತು. ಪ್ರತಿಮಾ ಕೋಪದಿಂದ
ಬೋರಾಗಿ ಜಗ್ಗಿದಳು. ಮೊಳೆ ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ಅವಳ
ಕೋಪ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಳ ಹೋಗಿ
ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ತಂದು ಮೊಳೆಯ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಎರೆಡು
ಬಾರಿಸಿದಳು. ಹೊಡೆದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಗೋಡೆ ಚಕ್ಕಳವೆದ್ದು
ಉದುರಿತು. ಆದರೆ ಮೊಳೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಸದ್ಯ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದೇ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದು
ಒಣಗಿಸಹತ್ತಿದಳು. ಯಾಕೋ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗಂಡನ
ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಬಗೆಯ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಅಸಹನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಎಂಥ ಗಟ್ಟಿಮುಖಾದ ದೇಹ. ಅಂಥವನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ
ಯಾವಾಲೂ ಸುಸ್ತು ಎಂದು ಮಲಗೇ ಇರುವುದು
ನೋಡಿ ಮನಸಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗೋಣ
ಎಂದರೆ ಸುತ್ತಾಂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಅಯ್ಯ... ಸ್ವಲೂಪ್
ಆರಾಮ್ ಮಾಡ್ವಿ ಸರಿ ಹೋಕ್ಕತಿ... ಅದಕ್ಕಾಕ್
ಆಸ್ಪತ್ರೆ...’ ಎನ್ನುವ ಅವನ ಆರಾಮು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ
ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೋ ಸೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಲೂ
ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅವಳಿಗೆ.

‘ಅಕ್ಕಾ ಬಾಕಿಡೇ... ಚಳಿ ಆಗಿಹತ್ತಿತ್ತು... ರಾತ್ರಿ
ಹಿಡುಡ್ ಮಳಿ... ಇನ್ನಾರೂ ಬಿಡಾವಲ್ಲ...’ ಎಂದು
ಬಚ್ಚಲಿನಿಂದಲೇ ರಾಜಿಗೆ ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು. ‘ಹಾ
ಇಡ್ತನಿ... ಬಾ ನೀನು... ಕೈಕಾಲು ತೊಳುದು...’ ಎಂದು
ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು ರಾಜಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ.
ಹಂಡೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದವಳಿಗೆ ಬಿಸಿ ನೀರು ತಗುಲಿ
ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ನೀರಿಂದ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ
ತೊಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಒಲೆ ಇನ್ನೂ ಆರಿರಲಿಲ್ಲ.
ಕೆಂಡ ಕೆಂಪಗೆ ಮಿಮುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆರೆಡು
ಕೋಲು ತುರುಕಿದಳು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಉರಿಯಲು ಒಲೆ
ಅಣಿಗೊಂಡಿತು. ಅರ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಹಂಡೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು
ತಣ್ಣೀರು ಹೊಯ್ದು ತುಂಬಿಸಿದಳು. ಎರಡು ನಿಮಿಷ
ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೈ ಕೈ
ಬೆಚ್ಚಗಾದ ನಂತರ, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ಸೀರೆಯ ನೆಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಚಹಾ ಹಬೆ ಘಮ್ಮೆಂದು
ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಂತಿದ್ದ ಈ